

kas ismét le fog csapni! Sokkal jobban aggasztotta az, amit az ősökről megtudott a mesterétől. Ezek az emberek több ezer éve élnek itt a földön, jóval régebben, mint a mostani civilizáció kezdete. Egy tervet akartak véghezvinni, szerintük a föld túlnépesedett, és a nagy részét ki kell irtani. Alig néhány millió embert akarnak csak életben hagyni, azokat, akik engedelmesek, és behódolnak nekik. Igor, Pepito és még pár megbízható barátja próbálta kideríteni a Kelta kilétét, mert ő az egyetlen, akiről egyelőre tudomása volt. Sajnos idáig nem sok sikerrel jártak. Időközben elértek a temetőhöz leparkoltak mellette, kiszedte Shanont a gyerekülésből. Kézen fogta, és együtt besétáltak a temetőbe. Shanon hozott egy csokor virágot, ami idáig a hátsó ülésen volt. Megkeresték Sophie sírját. Kate letisztította, együtt elhelyezték rajta a virágokat. Kate meggyújtott egy mécsest, elhelyezte a síron, majd némán álltak percekig. Fejében átfutottak a szép emlékek Sophie-val. Egy könnycsepp csordult ki a szeméből és folyt végig az arcán. Shanon észrevette ezt, és megszorította anyja kezét.

- Most nagyon szomorú vagy, anya?
- Igen. Tudod nagyon szerettem őt, és rettentően hiányzik – válaszolt szelíden lányának.
- Ne szomorkodj, ő az angyalokkal játszik a szivárványok között! – mondta gyermeki meggyőződéssel Shanon.

Kate elmosolyodott, és letörölte a könnycseppet arcáról. Shanon sokkal érettebb volt a koránál. Már most négy évesen olyan empátiával rendelkezett, amellyel sok felnőtt nem. Kate lehajolt, felvette lányát és így álltak még egy darabig a sírnál.

- Ő nagyon kedves lány volt mindenkire – jelentette ki Shanon.

Kate-nek eszébe jutott, hogy egyszer a lánya mesélte neki, hogy Sophie lelke meglátogatta őt és beszélgetett vele. Nem félt, mert anyja elmagyarázta neki, hogy ők csak segítséget szeretnének kérni, és nem akarnak bántani. Egyszer-egyszer előfordult, hogy más szellemek is meglátogatták Shanont, de ő ezt jól kezelte. Most már egyre ritkább, hogy szellemeket lát, mert erősödik benne a démon. Félnék tőle a lelkek, és inkább elkerülik őt.

- Igen, nagyon jólelkű volt – válaszolta Kate.
- Most már indulnunk kell, még ennünk is kellene, mielőtt felszállunk a gépre.
- Szia Sophie! – integetett Shanon a sír felé.
- Kate letette lányát, és ő is elköszönt. – Szia, szerelmem!

Elindultak a kocsijuk felé, beszálltak, majd a reptér irányába vették útjukat. Van még három órájuk a gép indulásáig, de nem akart kapkodni. Lesz idejük becsekkolni, még ebédelni is. A reptér fedett parkolójában hagyta kocsiját, becsekkolt és leadta a bőröndöt. Beültek egy reptéri étterembe, elkezdtek átnézni az étlapot.

- Mit szeretnél enni? – kérdezte Kate.
- Dínós falatkákat meg sült krumplit! – válaszolt lelkesen Shanon.

- Valami zöldséget is kell enned!
- Neee máááár anyaaa...! - nyávogott Shanon.
- Csak akkor van sült krumpli, ha zöldséget is eszel! – mondta anyai szigorral Kate.
- Jól van! – válaszolt duzzogva Shanon.

Kihozták ebédjüket, Shanon nagy csalódására párolt zöldségek is voltak a tányérján. Ráérősen megebédeltek, majd a váróban töltötték idejüket az indulásig. Miután beszálltak a repülőbe, helyet foglaltak az első osztályon. Kate inkább ide vett jegyet. Szerette, hogy több a hely, és kevesebben is vannak. Shanon az ablakhoz ült, mert szeretett kinézni menet közben. Felszálltak Shanon nagy örömeire, nézte az egyre kisebbedő várost, majd pedig a felhőket. Egy ideig azt játszotta, hogy anyjának mondogatta, hogy melyik felhő milyen állatra hasonlít. Egy idő után már csak csendben nézte a felhőket. Kate hátradöntötte ülését, és behunyta szemeit, hogy pihenjen egy kicsit. Rövid időre el is aludt, és álmodott. Megint a hatalmas sárkányról, küzdött ellene esélytelenül, de most sikerült megvágnia az egyik lábát. A sárkány felüvöltött fájdalmában, és kicsordult fekete vére. Kate felriadt álmából, és olyan érzése volt, mintha még mindig hallaná a sárkány üvöltését. Megnyugtatta magát, hogy ez csak álom volt, ránézett Shanonra, aki még mindig az ablakon lógott.

- Mindjárt jövök kicsim, csak kimegyek a mosdóba – mondta Kate.
- Rendben anya! – mondta bágyadtan Shanon. „Már félálomban nézett kifelé, majd ha visszajöttem lefektetem.” – gondolta magában Kate.

Alig töltött pár percet a mosdóban, mikor visszaindult a helyére, egy idegen férfi beszélt épp Shanonhoz.

- Nagyon szép vagy kislány, ha szeretnél egy kis csokit, akkor adhatok... - beszélt az idegen férfi.
- Te idegen vagy! Nem kell tőled semmi! Menj innen, mert megmondalak anyának! – mondta gyermeki komolysággal Shanon.
- Az anyuka meg mérges lesz és kettétöri a gerincét, ha nem takarodik azonnal a helyére! fenyegetőzött Kate.
- Én csak... - jött zavarba a férfi, gyorsan elillant onnan és a helyére ült. Kate végignézte, hogy leül, majd ő is helyet foglalt.
- Ügyes voltál kicsim! – simogatta meg Shanon fejét.
- Ő ugye rossz bácsi volt?
- Igen! Ne foglalkozz vele, már itt vagyok és megvédelek! – ölelte meg lányát Kate.

Hátradöntötte Shanon ülését, és levett egy takarót, betakargatta vele. Hamarosan el is aludt mellette, Kate pedig figyelte, ahogy alszik. „Olyan édesen tud aludni, órákig el tudnám nézni” – gondolta magában. Közben fél szemmel figyelte a férfit is, aki felállt és a mosdó felé indult. Kate tétovázott egy kicsit, felállt és követte őt a mosdóba. Benyitott, és a férfi épp a kezét mosta.

- Mit akartál a lányomtól? – kérdezte dühösen Kate.

- Közöd? – kérdezte flegmán a férfi, végignézett Kate-en és közben megnyalta a szája szélét. Kate gyomorszájon vágta másik kezével pedig elkapta a nyakát, és felemelte őt.
- Ha még egyszer a közelébe mész, letépem azt a kibaszott perverz fejedet! – fenyegette meg dühösen a férfit. A férfi elvörösödött fejével hörgött a szorítás alatt, Kate elengedte, közben továbbra is dühösen nézett rá.
- Nem, nem fogok a közelébe menni! – hebegte a férfi félelmében.

Kate még egy dühös pillantást vetett rá, majd visszaindult és leült lánya mellé. Shanon nem ébredt fel szerencsére. „Jobb, ha nem látja, mire vagyok képes” – nyugtázta magában Kate. Közben a férfi is a helyére sietett, és leült. Végig az úton meg sem mert moccanni. Leszálltak New Yorkban, felvették csomagjaikat, és indultak kifelé. Már messziről észrevették Akiot, őket várta.

- Szaladj csak! – biztatta lányát Kate, mert már látta rajta hogy nagyon izgatott, hogy ismét láthatja nagybátyját. Shanon nevetve szaladt Akio felé, mikor odaért Akio felkapta őt.
- Hú de sokat nőttél! Már lassan el sem foglak bírni!
- Nem is! – nevetett Shanon. Közben Kate is odaért és megölelte Akiot.
- Szia Tintin! – üdvözölte mosolyogva.
- Szia Nozomi! – köszönt Akio, közben letette Shanont. – Menjünk, Haro kinn áll a kicsivel.

Elindultak a reptér parkolójába, ahol állt a bérelt autó. Az autó mellett állt Haro és széles mosollyal üdvözölte Kate-et.

- Sziasztok! Húúú de nagylány lettél, Shanon.
- Szia Haro néni! – szaladt oda Shanon és átölelte. Kate is megölelte Harot, majd beszálltak a kocsiba. Hiroaki benn ült a gyerekülésben, a mellette lévő gyerekülésbe pedig beültették Shanont.
- Szia Hiroaki baba! – örült meg unokatestvérének Shanon.

Kate beült hátra a gyerekekhez, és már indultak is. Akio kivett két szobát egy hotelben, oda indultak. Kate játszott hátul a gyerekekkel, Haro is hátrafordult, hogy ő se maradjon ki a játékból. Énekeltek, sikoltoztak a gyerekekkel együtt egész út alatt. Akio néha elengedett egy grimaszt, amikor már elviselhetetlen volt számára a hangzavar. Amikor elértek a hotelhez, kiszálltak az autóból, és kiszedték csomagjaikat a kocsiból. Már is ott termet két alkalmazott a hotelből. Az egyik bevitte a csomagokat, másik pedig elvitte leparkolni az autót. Kate bejelentkezett, és felmentek Akioék szobájába.

- Jól utaztatok? – kérdezte Haro.
- Mondjuk. Volt a gépen egy perverz alak, de egy kicsit elvettem a kedvét a zaklatástól – válaszolt higgadtan Kate.
- Miért nem szóltál? – kérdezte Akio.
- Ismersz Tintin! Tudok hatni az emberekre... - mondta sejtelmesen Kate.
- Azt tudom! De, ugye nem? – nézett aggódva hűgára.
- Nyugi, életben van, csak egy kicsit megszorongattam – mondta megnyugtatóan Kate.

- Anya, Hiroakival éhesek vagyunk, és úúúúgy ennénk hamburgert! – kérlete anyját nyávogva Shanon.
- Hiroaki még kicsi, és nem ehet hamburgert! Igazából te szeretnél hamburgerezni, igaz? – kérdezte játékos felháborodással Kate.
- Hááát... - mismásolt Shanon.

A többiek jót nevettek, Shanon pedig széles mosollyal nézett anyjára, nagy cuki szemekkel.

- Most lemegyünk a hotel éttermébe, és megvacsorázunk. Holnap ehetsz hamburgert, mert ma már ettél dínós csirkét meg sült krumplit – válaszolt kioktatóan Kate. Shanon szájáról eltűnt a mosoly.
- Jól van! – mondta duzzogva Shanon.
- Majd ezt is meg fogod tapasztalni, Haro! – mondta sóhajtván Kate.
- Már alig várom! – válaszolt ironikusan Haro.

Összeszedték a kicsiket, és lementek az étterembe. Az étterembe kívülről is be lehetett menni, nem kizárólag a hotelben szállóknak volt fenntartva. Megrendelték vacsorájukat, és miután kihozták, elkezdtek elfogyasztani. Shanonnak nagyon ízlett, amit anyja rendelt neki, kétpofára falta befelé. Kate fülét megütötte a szomszéd asztalnál ülő két férfi beszélgetése.

- Igen, éjjel tizenegykor a 7. utcánál, annál a bezárt étteremben lesz az üzlet – mondta az egyikük.
- Rendben, és mennyi lányt hoznak? – kérdezett vissza a másik.
- Azt hiszem, hogy hármat mondtak.
- Remélem, most jobbakat hoznak, mint legutóbb!
- Ja, jó lenne végre valami fincsi pipi! – ezen mind a ketten el kezdtek nevetni.
- Emlékszel arra a francia picsára négy éve?
- Igen, akit Kotával hoztunk el, milyen jó kis szűk lyuka volt! – ismét nagy röhögésben törtek ki.

Kate hirtelen teljesen megkomolyodott. Tudta, hogy Takegawa Kotával raboltatta el Sophie-t, de hogy ez a két faszkalap is benne volt! Ráadásul meg is erőszakolták! Iszonyatos düh áradt szét benne, olyan, amit már rég nem érzett. Annira összeszorította kezét hogy markában kettétört a villa.

- Valami baj van, Nozomi? – nézett kérdően hűgára Akio.
- Bocs! Ki kell mennem a mosdóba, meg kérek egy másik villát – mondta egykedvűen Kate, majd elindult a mosdó felé. Az ajtót szándékosan úgy csukta be, hogy megfordult és alaposan szemügyre vette a két fickót. Két Japán férfi, semmi különös. Átlagos magasság, átlagos testsúly, de az arcukat a fejébe véste. A mosdóban vett néhány nagy levegőt, hogy megnyugodjon. Itt és most nem ölheti meg őket! Tudja, hogy mikor és hova fognak menni, ő is ott lesz! A Farkas ma este visszatér! Kis idő után kiment a mosdóból, a pultnál kért egy villát, és visszasétált Akioékhoz. Megette vacsoráját, és közben próbálta leplezni dühét. Akio észrevette raj-

ta, hogy valami történt. Rég látta ilyennek Nozomit. Felálltak és visszamentek a szobájukba.

- Holnap elmegyünk városnézésre Haroval. Velünk tartotok? – kérdezte Akio.
- Persze, Shanon még nem látta New Yorkot – válaszolt Kate, közben megpróbált mosolyt erőltetni arcára.
- Mi a baj Nozomi? – vonta félre hűgát Akio.
- Van egy problémám a régi lakásommal itt New Yorkban. El kellene mennem most egy kis időre amíg, elrendezem – hazudta Kate.
- Mégis meddig? – kérdezett vissza Akio.
- Csak egy pár órára, hamar elintézem, de addig tudnátok vigyázni Shanonra?
- Persze, semmi gond! Biztos, hogy csak ennyi? – gyanakodott Akio.
- Igen, bátyó! Semmi gond! – nyugtatta Kate.

Kate elbúcsúzott Shanontól és a többiektől, majd sietősen kirohant a hotelből. Kint fogott egy taxit, és elvitette magát a régi lakásához. Odaérve benyitott, és megrohanták az emlékek. Sophie-vel mennyi boldog emlék köti ide ehhez a lakáshoz. Most nincs idő nosztalgiázni, gyorsan kinyitotta a szekrényt, a hátsó falát félre húzva egy rejtett gardróbba lépett be. Felvett egy motorosruhát régi kollekciójából. Csizmát húzott, dzsekit vett fel, és betárazott két pisztolyt, amit a dzsekiye alá rejtett. Kicsomagolta magával hozott kardját, és évek óta először kihúzta tokjából. Végignézett hibátlan pengéjén, és újra érezte a hatalmas erőt magában. Visszacúsztatta hüvelyébe, és felvett egy bukósisakot. Lement a parkoló szintre, ahol egy elzárt részen motorját és autóját tartotta. Járműveit karbantartotta egy erre a célra fizetett megbízható embere. Felült motorjára, és elhajtott a 7. utca felé. A bezárt étteremtől nem messze megállt, és leszállt motorjáról. „Lakoma Ház” - állt a kopott feliraton az étterem felett. „Nem is csoda hogy bezárt, ilyen hülye névvel!” – gondolta magában Kate. Az ajtaja nyitva volt, bement rajta, és hallgatózni kezdett. Hangokat hallott az étterem hátsó feléből, óvatosan odaosont, és benézett az ajtó résén. Bent vagy tizenöt Jakusa volt, és rajtuk kívül még három riadt fiatal lány. Kate elővette pisztolyait, és berúgta az ajtót. A Jakusák megfordultak a zajra, de reagálni már nem volt idejük, mert Kate azonnal tüzelni kezdett rájuk. Az első öt Jakusa máris holtan terült el a földön, a többiek a fegyvereikért nyúltak, de a legtöbben már nem tudták befejezni a mozdulatot, mert halálos lövés érte őket. Már csak négy Jakusa volt életben, köztük a két fickó az étteremből. Őket Kate szándékosan nem lőtte le. Eldobta két pisztolyát, és előrántotta kardját. Két vágás és már csak a két fickó maradt életben. Az egyiket egy köríves rúgással a padlóra küldte, míg a másikat mellkason ütötte, és a nyakának szegezte a kardját. A három fiatal lány egymásba kapaszkodva az egyik sarokban guggolt teljes halálfélelemben.

- Mi, mi, mit akarsz? – kérdezte félelemtől kikerekedett szemmel a fickó. Kate levette bukósisakját, és a fickó szemébe nézett.

- Tudod, ki vagyok? – kérdezte fenyegetően.
- -nem, nem... - hebegte a fickó.
- Én vagyok a Farkas! A francia lány, akit elraboltatok négy éve nagyon közel állt hozzám! Ti meg megbecstelenítettétek! Most megfizettek! – ordította Kate.
- Nem lehet, a Farkas meghalt! – nyüszögte rémülten a fickó.
- Én soha nem halok meg, féreg! – mondta hideg hangon Kate.

Közben a bezárt étterem előtt állt Lisa kocsija, csak pár percre hagyta ott, míg bement egy kocsmába pisilni. Visszaért kocsijához, és meghallotta a lövéseket bentről.

- A picsába! – káromkodta el magát.

Csak egy szimpla megfigyelésre jött ide, mert azt a fülest kapta, hogy a Jakusa lányokkal fog itt üzletelni, De lövésekről szó sem volt. Beszölt erősítést, elővette fegyverét, és bement az étterembe. Óvatosan ment egyre beljebb, a lövéseket már nem hallotta, csak azt, hogy valakik beszélnek odabenn. Belesett, és teljesen lefagyott. Kate-et látta meg, amint kardját egy fickó nyakának szegezi.

- Megölték Sophie-t, és erről ti is tehettek! – mondta vádolóan Kate.

Behunyta szemeit egy pillanatra, és mire kinyitotta már az UKAMI volt. A fickó teljesen megrémült, és remegni kezdett a félelemtől. A démon karmos kezével megragadta a fickó ágyékát, és egy mozdulattal letépte annak nemi szervét. A fickó sikított fájdalmában, majd összezsugorlott és a padlón kezdett fetrengeni.

- Most már nem vagy olyan tökös? – dörögte mély hangján a démon. A másik földön fekvő fickóhoz lépett, megragadta haját, és annál fogva felrántotta a földről.
- Szóval szereted a szűk lyukakat, te féreg? – kérdezte a démon, felemelte az embert és egy felborult székre dobta. A szék lába a fickó végbelén keresztül egészen a gyomráig hatolt felnyársalva őt.
- Milyen érzés, kellemes? – kiabálta a démon olyan mély hangon és haraggal, hogy beleremegtek a falak. A démon egy csapással hosszában kettévágta a felnyársalt fickót. Odalépett a letépett tökű fickóhoz, beleszúrta kardját a mellkasába, úgy hogy annak hegye a padlón koppant. A kardot benne hagyva állt, és a kard elkezdte beszívni a vért áldozatából. Miután nem maradt benne egy csepp sem, a padlón összegyűlt vért szívta be, majd a többi áldozatból is a kard felé folyt a nedvesség. Egy idő után már csak múmiává aszott holtestek feküdtek szanaszét a padlón. Kate behunyta szemeit, kicsit koncentrált, és mire kinyitotta, újra Kate volt. Ekkor lépett be Lisa a helyiségbe.
- Azt hittem, hogy visszavonultál már, és nem csinálsz ilyen horrorpartyt! – szólította meg Lisa. Kate megpördült, és Lisára szegezte kardját. Miután felismerte leengedte és visszarakta tokjába.
- Meg volt rá az okom! – mondta komolyan Kate.

- Tudom, hallottam! – válaszolt Lisa. - De most jobban tennéd, ha gyorsan eltűnnél, mert mielőtt bejöttem beszóltam erősítésért!
- Hozd a lányokat, én eltüntettem a nyomokat! – mondta Kate. Megfordult és egyik kezét felemelve koncentrálni kezdett. Hirtelen a holttestekből tűz csapott fel, és csakhamar az egész helyiség lángokban állt. Gyorsan kisi-ettek az étteremből a lányokkal együtt. Odakinn egy pillanatra megálltak, Kate a lányokhoz fordult.
- Szabadok vagytok, de ha kérhetem, ami odabenn történt, azt felejtsétek el!

A lányok némán bólintottak. Kate felült motorjára, felvette a bukósisakját és beindította.

- Akio és családja a Diamond hotelben vannak még pár napig – közölte Kate.
- Rendben, köszönöm! Holnap felhívom! – válaszolt Lisa.

Kate nagy gázzal elhagyta a helyszínt, és hajtott régi lakása felé. A régi lakásában gyorsan átöltözött, fogott egy taxit és visszament a hotelbe. Bement szobájába kezében a becsomagolt kardjával, és alig fél perc múlva kopogtatást hallott az ajtón. Kinyitotta és Akio állt ott.

- Mi ez az egész Nozomi? Hol voltál a karddal, és egyáltalán hogy hoztad át a reptéri ellenőrzésen? – nézett a csomagra Akio.
- Jobb, ha nem tudod, hol voltam az éjszaka. A kardot nem mutatja ki semmilyen detektor sem, még a röntgen számára is láthatatlan! – felelte Kate. Megfordult, és eltette kardját a bőröndjébe.
- Miért? – csak ennyit kérdezett Akio.
- Este lent az étteremben meghallottam két Jakusa beszélgetését. Sophie elrablói voltak, kihallgattam őket, és arra a helyszínre mentem, amit említettek egymásnak. Megöltem őket, és az összes többit is, akik ott voltak! Ja, és összefutottam Lisával, holnap fel fog hívni téged – felelte Kate.
- De, hogy? Mi lesz, ha valahogy hozzád kötik az egészet. Felismerik a stílusodat a világrendőrségnél. Elégge egyedí! – magyarázta hevesen Akio.
- Nem fogják, nem hagytam nyomokat! Amúgy is mindenki úgy tudja, hogy a Farkas meghalt! Szénné égettem a múmiákat! – felelte hideg hangon Kate.
- Múmiákat? Megint a démon? – kérdezte elhűlve Akio.
- Igen. Nyugi, tudom uralni. Az elmúlt két évben nagyon sokat gyakoroltam Shatoshi tanításait! Nem lesz semmi baj! – nyugtatta testvérét Kate.
- Akkor ez most mit jelent, visszatért a Farkas?
- Csak ha nagyon muszáj! A barátaim még mindig nem találtak rá a Keltára! Muszáj megtalálnom, ő az egyetlen ős, akiről tudok, és készül valamire! Idáig, aki beszélt róla, az nagyon hamar meghalt, és felettébb nyugtalanító dolgokat mondtak el nekem.
- Mégis mit? Mi lehet olyan rohadt fontos ügy, hogy kockáztasd a démon uralmát magad felet? – kérdezte felháborodva Akio.

- Ki akarják irtani az embereket, majdnem mindenkit a földön! – mondta mérgesen Kate.
- Miért?
- Ezt akarom én is kideríteni, és ha közben belebotlok olyan tetvekbe, mint a maiak, akkor nem fogom vissza magam!
- Mi lesz a lányoddal? Most már érte is felelős vagy!
- Azért akarom kideríteni, hogy mi folyik a háttérben! Az emberiséggel együtt őt is megmentem! – közölte haragosan Kate.
- Látom, nem tudlak meggyőzni! – mondta lemondóan Akio. – Nem is mondtad, hogy újra fested a hajad!
- Te meg miről beszélsz? Nem festem a hajam! – lepődött meg Kate.
- És az a szürke tincs? – mutatott Kate hajára a jobb oldalon.

Kate előre húzta haját, és ránézett. Valóban, egy tincs tényleg szürkés színű volt.

- Ezt meg hogy? – kérdezte magától Kate.
- Nem lehet, hogy a démon miatt? – kérdezte Akio.
- Nem tudom. Lehet, nincs kizárva. Majd megkérdezem legközelebb Shatoshi mestert – elmélkedett el Kate. A hátuk mögött kinyílt az ajtó, és Shanon jött be rajta álmosan.
- Szia, anya most már ugye te is alszol? – kérdezte félálomban.
- Persze kicsim, megyek. – válaszolta mosolyogva Kate, de rögtön le is dőb-bent, mert Shanon hajában egy tincs ugyanolyan szürkés volt, mint neki. Akio is észrevette és komor arccal nézet hűgára. Egy pillanatig még farkasszemet néztek egymással, majd Kate felemelte Shanont, és az ágy felé indult vele.
- Aludj jól, Tintin! – mondta testvérének menet közben.
- Jó éjszakát! – felelt Akio, és kiment a szobából.

Kate is átöltözött, majd befeküdt Shanon mellé.

- Anya, nagyon rosszat álmodtam! – motyogta Shanon.
- Milyen rosszat?
- Csúnya volt az arcod, és lekardoztad a gonosz bácsikat – válaszolt Shanon.

Kate teljesen megdöbbent. Lehetetlen, hogy ezt látta volna! Lehetséges az, hogy amikor démonná változik, akkor ő is átéli? Shatoshi mester sem tudja, milyen következményekkel jár, hogy meghasadt a démon, és mindkettőjükben benne van.

- Csak rossz álom volt! Most már itt vagyok, aludj csak, majd én megvédek! – nyugtatta lányát.

Hamarosan mindketten elaludtak, és csak reggel ébredtek fel a kopogásra. Kate félálomban az ajtóhoz tántorgott, és kinyitotta.

- Jó reggelt, álomszuszékok! – állt az ajtóban Akio.
- Mit akarsz ilyen korán? – motyogta Kate, miközben visszaindult az ágyhoz.